

[Forsvarsministeren.]

civil- og militærpersonel, er en aftale, vi i ministeriet opfatter på den måde, at vi skal forhandle med organisationerne om spørgsmålene, når man vil ændre status, men ikke således, at vi er nødsaget til at opretholde den status, der er i øjeblikket, for der kan komme mange tilfælde, hvor vi mener det er berettiget, at civilpersonel skal erstatte militærpersonel, og det omvendte kan også blive tilfældet. Denne drøftelse vil jeg imidlertid meget gerne vende tilbage til i udvalget, når vi kommer til behovsopgørelsen, som vi er ved at udarbejde, men som ikke kunne nå frem ved fremsættelsen af lovforslaget.

Hr. Kjeld Olesen gjorde nogle bemærkninger om intensiveringen i forbindelse med Thomsenudvalgets rapport. Det er fuldstændig rigtigt, som det blev fremhævet, at det er en rapport, der taler om, at en intensivering kan opnås på en række områder, men det er også en rapport, der tydeligt siger, at det tager tid at tilrettelægge det. Noget kan gøres på kortere sigt, som det bliver nævnt, og det har vi også været indstillet på i forbindelse med den effektivisering, der skulle ske, når vi skulle ned til 12 måneders tjenestetid, men en meget væsentlig del af det vil tage længere tid — Thomsenrapporten nævner 5-6 år — og det er det, vi skal tage i betragtning, når vi drøfter denne rapport.

Vi er indstillet på at følge disse opfordringer. Jeg har haft forskellige drøftelser, foreløbig med chefen for hæren, om muligheder her, også muligheder for, at man kan få pædagogisk støtte eventuelt i hærens skolekommando, eventuelt fra civile pædagoger; men også det vil jeg gerne vende tilbage til i forbindelse med samråd i udvalget.

Spørgsmålet om, at værnepligten — sådan forstår jeg hr. Kjeld Olesen — ikke skulle træde i kraft for dem, der går i u-landstjeneste, har ganske rigtigt været rejst af ungdomsorganisationerne. Men vi er jo ikke i den situation, når vi gennemfører en lavere tjenestetid, at vi har det store overskud. Vi må tage med i betragtning, at hvis styrkemålene skal opfyldes, er flere indkaldelser nødvendige. Der er også en anden ting. Vi er, synes jeg, interesseret i, at værnepligten kommer til at gælde for alle

unge mænd. Nogle kan ikke opfylde den, og så bliver de kasseret og af den grund fritaget, andre ønsker sig fritaget af de grunde, vi kender, altså militærnægterne, men ellers skal værnepligten jo helst være noget, som alle må tage del i, og det er det synspunkt, man hidtil har haft i dette spørgsmål. Selvfølgelig kan vi drøfte det, men jeg synes, der er noget meget afgørende i, at man fritager de færrest mulige, når vi har en værnepligt.

Med hensyn til uddannelsestiden er det rigtigt som nævnt af både hr. Kjeld Olesen og hr. Langkilde, at der er en anden opfattelse hos officersorganisationerne end den, der kommer til udtryk i det lovforslag, der er fremsat. Nu er det altså ikke alle organisationer, der har den opfattelse, at uddannelsestiden skal være længere. I det sidst — i januar i år — udkomne nummer af det blad, der udsendes af Foreningen af kontraktansatte Officerer i Flyvevåbnet, FKOF-Orientering, står der i en artikel — jeg citerer:

„Et af FKOFs store ankepunkter mod det nye forslag er uddannelsestiderne. Hvorfor fastholder man disse lange, lange grunduddannelser, hvorigennem man på forhånd indrangerer — egnet som mindre egnet — hulter til bulter? Hvorfor uddanner man ikke, efterhånden som man fremfremmer?“

Det er altså efter denne organisations opfattelse forkert med blot den forlængelse, som jeg har foreslået. Jeg synes, jeg vil gøre opmærksom på, at den uddannelsestid, der er tale om for A-officerer på 3½ år og for B-officerer 2 år, er en uddannelsestid, der følger efter en forudgående uddannelse, hvor de pågældende unge har deres rekrut-tid — den går antagelig nu ned til 3 måneder — så kommer de på sergentskole, og efter sergentskolen går de ud i praksis som sergenter. Jeg tror, man kan gøre meget ud af den tid, hvor de virker som sergenter, ved en rigtig tilrettelæggelse, ved en tilrettelæggelse, hvor de får en uddannelse, også en pædagogisk uddannelse, i praksis. Jeg synes, det er noget meget væsentligt, at man udnytter den tid, der ligger forud for skolen, for så bliver der jo en samlet uddannelsestid på 5 år eller deromkring for A-officerer og på godt 3½ år for B-officerer. Vi vil tage i